педагогічний університет імені Григорія Сковороди» : Педагогіка. Психологія. Філософія. – 2012. – Вип. 26. – С. 70–75.

4. Ефанова Т. И. Сущностная характеристика коммуникативных умений бакалавров по направлению подготовки «Прикладная информатика» / Т. И. Ефанова, Э. Н. Нигматуллина, А. Ф. Мустафин, Н. Н.Савицкая, С. К. Савицкий // Сборники конференций НИЦ Социосфера. – 2014. – № 7. – С. 68-78.

5. Кан-Калик В. А. Учителю о педагогическом общении : Книга для учителя. – М. : Просвещение, 1987. – 190 с.

6. Підборський Ю. Г. Застосування діалогових технологій у навчально-виховному процесі / Ю. Г. Підборський // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2012. – № 22(1). – С. 132-139.

7. Тамаркіна О. Л. Застосування діалогових технологій в навчальному процесі / О. Л. Тамаркіна // Проблеми лінгвістики й методики викладання мов у контексті входження України в Європейський простір : збірник матеріалів Всеукраїнської інтернет-конференції. – Умань : УНУС, 2016. – С. 97-99.

Прадій Т.П.
асистент;
Крамаренко І.С.
кандидат педагогічних наук, асистент,
Національний медичний університет імені О.О. Богомольця

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ЗАСОБІВ КОНТРОЛЮ ПРИ ОЦІНЮВАННІ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДІВ

На сучасному етапі розвитку медичної науки та зміни освітньої парадигми вищої школи відбуваються суттєві зміни цієї галузі. Приєднання України до Європейського освітнього простору підвищує попит на справжніх фахівців, особливо лікарів клініцистів. Реалізуючи ідеї Болонського процесу, вища школа має готувати конкурентоспроможних фахівців [1]. Входження України в Європейську систему вищої освіти супроводжують трансформаційні процеси, які на сучасному етапі мають місце в національній системі вищої освіти. Реалізуючи ідеї Болонської конвенції, вища школа нашої країни готує конкурентоздатних фахівців. В таких умовах доцільно в медичних вузах запроваджувати сучасні освітні технології навчання студентів з використанням аналітично-пошукової роботи та наукової інформації [2]. Важливим завданням, яке стоїть перед викладачами вищих навчальних закладів на сучасному етапі, є впровадження нових технологій навчання, піднесення їх на новий якісний рівень; втілення їх у практику колективів

кафедр, формування у студентів практичних навиків для систематичного вдосконалення майстерності в умовах сучасного наукового середовища.

Перевірка і оцінювання знань і умінь студентів – активний процес, що є важливою складовою процесу навчання, оскільки результатом контролю є показник співвідношення між поставленою метою навчання і досягнутими результатами У процесі перевірки і оцінювання знань викладачі оцінюють знання та уміння студентів і впливають на результати та хід навчального процесу. У зв'язку з цим актуальність дослідження сучасних засобів контролю знань у медичних навчальних закладах очевидна.

Застосування сучасних методів оцінювання знань студентів при вивченні дисципліни «Біологічної та біоорганічної хімії», а саме: тестування, розв’язання ситуаційних задач, письмові та усні відповіді з теоретичних питань теми передусім формує та розвиває клінічне мислення у студентів-медиків, а крім усього забезпечує перевірку базових знань та вмінь, активує їх пізнавальну діяльність.

Доцільним вважаємо впровадження усіх видів контролю знань студентів на різних етапах навчання:

1. Включення на поточних лабораторно-практичних заняттях початкового та прикінцевого тестового контролю різного ступеня тяжкості.
2. Обов’язкове розв’язання ситуаційних задач з елементами клінічного мислення.
3. Усне опитування кожного студента.
4. Обов’язкове виконання лабораторної роботи з обов’язковим обговорюванням результатів роботи та засвоєння клініко-діагностичного значення пророблених дослідів.
5. Індивідуальна бесіда з кожним студентом групи після написання відповідей у письмовій формі та розв’язання ситуаційних задач.
6. Оцінювання заключного етапу практичних навичок (вміння працювати з лабораторним обладнанням, хімічним посудом).

Проаналізувавши результати навчання студентів 1 та 2 року навчання було виявлено, що в групах, де під час навчання більше приділялась увага розв’язанню ситуаційних задач на занятті значно підвищилась мотивація до навчання та творча зацікавленість, які в свою чергу роблять процес засвоєння знань ефективним та цікавим. Дана форма навчання дозволяє полегшити процес навчання, зробити його зрозумілим, оскільки детальний розбір ситуаційних задач вимагає залучення отриманих знань, а також розвиток клінічного мислення, який в свою чергу важливий у майбутній професійній діяльності.

Впровадження тестових завдань на двох етапах дозволяє:

- Краще зрозуміти студентами теоретичні основи медико-біологічних наук
- Забезпечити повторення, відтворення та закріплення знань

- Показати на конкретних прикладах значення фундаментальних теоретичних предметів для професійної підготовки лікаря

- Сприяти розвитку творчої активності, вмінню використовувати свої знання на практиці для вирішення ситуацій різної складності

- Підвищувати рівень самоконтролю та контролю знань студентів, що є необхідним для розвитку самовдосконалення та покращення медичного мислення.

Тестова перевірка знань – це форма закріплення, уточнення, осмислення і систематизації матеріалу. Чим краще організована перевірка, тим більше можливостей для такого закріплення. Таким чином, тести активізують і розвивають пізнавальну діяльність студента. Поточний контроль успішності дозволяє мати безперервну інформацію про хід і якість засвоєння матеріалу, оперативно вносити зміни до навчання, пов'язані з закріпленням, повторенням і аналізом вивченого матеріалу. З метою виявлення кінцевих результатів навчання необхідно застосовувати підсумковий контроль, по якому можна судити про загальні досягнення студентів.

Список використаних джерел:

1. Інноваційні методики викладання в сучасній вищій освіті : зб. матеріалів навч.-метод. конф. / В.М. Мороз, Ю.Й. Гумінський, Т.Л. Полеся [та ін.]. – Вінниця, 2011. – С. 128-133.

2. Унгурян Л.М. Застосування тестової системи оцінки знань у навчальному процесі / Л.М. Унгурян, М.С. Образенко // Медична освіта. – 2011. – № 3. – С. 20-22.

Рожі І.Г.
аспірант,
Уманський державний педагогічний університет
імені Павла Тичини

МОДЕЛЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГЕОГРАФІЇ ДО КРАЄЗНАВЧО-ТУРИСТСЬКОЇ РОБОТИ НА ЗАСАДАХ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ

Оскільки підготовка майбутніх учителів географії до краєзнавчо-туристської роботи є окремим елементом, що пов’язаний структурними співвідношеннями з іншими елементами цілісної педагогічної системи, нами було розроблено модель підготовки майбутніх учителів географії до краєзнавчо-туристської роботи на засадах компетентнісного підходу.

Модель (з лат. modulus – міра, мірило, зразок) за «Словником іншомовних слів» поняття – зразок, примірник чого-небудь, схема для пояснення якогось явища або процесу [5, с. 433]; за «Великим тлумачним